

Живеем в общество, склонно да се пристрастява. Слагаме захар в салата, ексстрадоза никотин в цигарите, имаме все по-вълнуващи програми по телевизията. Пристрастяваш се към толкова много неща. Културата ни иска просто да те закачи - да те хване, за да се бързаши отново и отново към гаденото нещо. Можем ли да живеем, стоещи сами, извън масата, разграничащи се от всичко в днешната култура, което е против принципите ни?

зависимости, намират за особено трудно да потърсят помощ за себе си или за семействата си.

„Ние като адвентисти сме склонни да мислим, че това са чужди проблеми, не наши, така че ги посочваме у другите, без да признаваме, че сами сме засегнати“ - казва Рей Нелсън, координатор на Адвентисткото служение за Възстановяване - християнска програма за преодоляване на пристрастяванията в 12 стъпки. Програмата включва физически пристрастявания

вегетарианци. Сега са близо 20% - казва той. - Пиенето на кафе се е увеличило значително. И това са само някои от хранителните пристрастявания.“

„Пристрастяването към работата, или работеходицът, е нещо, което почти аплодираме в църквата - добавя Уилямс. - За някои това е въпрос на самочувствие. Те чувстват, че трябва да продължават да поемат повече отговорности, отколкото могат да изпълнят, и да работят

чината за неспособността му да дишат. Не е логично. Вероятно той би посъветвал други да спрат, но в същото време не е способен да реши собствения си проблем. Поклащате глава и се чудите. Може би човекът не е много умен. Но дали това е липса на интелигентност, или на здрав разум?“

Пристрастението

Пристрастението полагат огромни усилия да получат и използват своето си, независимо от последиците. Представете

други - не.

Изследванията

Откритията в областта на мозъчната химия, свързани със зависимостите, сочат към нови данни всеку ден. Изследванията показват, че в мозъка има две различни системи, отговорни за „харесването“ и „желаенето“. Изследователите смятат, че пристрастяването задвижва главно системата на „желаенето“.

Други изследователи показват, че мозъкът има специална система, отговорна за механизма на усилването. Стимулирането ѝ с наркотик или гледане на порнография например кара мозъка да отделя наркотик, подобен на хероин или морфин. Излежда че наркотиците стимулират особено отделянето на допамин - мозъчно вещество, свързано с удоволствието.

Това показва, че хората вземат различни вещества или наркотици, за да стимулират усилващия механизъм в мозъка и в крайна сметка да получат удоволствие. С други думи те търсят удоволствие въпреки последствията върху самите себе си, съвестта си, работата си, финансово състояние.

Какво е зависимост?

Дефинираме зависимостта като състояние или начин на живот, в който желанията ни са „прикачени“ и енергията ни - поробена под определено специфично поведение, неща, хора. Те отнемат свободата ни и контролират живота ни. Не можем да се освободим от тях, без да преминем през състояние, наречено абстиненция.

Зависимостта не трябва да се бърка с на-

пренебрежват видимите слабости, наядвайки се, че добромът ще надделее. Зависимите обикновено изпадат в това състояние в опит да компенсираат лични несъвършенства или негативни ситуации в живота.

Те често са депресирани, нещастни, неспособни да се справят с положението си в живота, което може да включва загуба на близък или на работа. Това ги кара да потърсят помощ в наркотиците, алкохола, секса.

Така цикълът започва

1. Толериране. Период на нагаждане, свързан с привикване към обекта на пристрастяването (например mlonlon). Peak-циите на тялото, ума и духа, с които се противопоставят, постепенно затихват. Ставате толерантни и гори зависими от употребата на дадения обект.

2. Самоцъмама. Умът ни става изобретателен в намирането на начини да оправдае и продължи победенето (например отричане, рационализиране или отношението „Мога да спра, когато поискам“).

3. Загуба на силата на волята. Конфликтът между желанието да се освободиш и глада за още създават непоносимо напрежение, което ни кара да поемем курса на най-малкото съпротивление: просятъжаваме.

4. Нарушено внимание. Зависимият става толкова зает с желания обект, че останалите неща в живота му и хората около него започват да страдат. Единственият начин да се справиш със ситуацията е - отново - продължаваш.

5. Прикриване. Срамът и страхът да не бъдеш открият пресузваш от още

повече енергията ти.

6. Тайно споразумение. Приятели със същото пристрастяване често оказват подкрепа и придават чувство, че си нормален.

7. Капитулиране. Времето минава и ние ставаме по-умели в борбенето с патериците си, свободата от зависимостта става търде нереалистична и се отказваме от нея.

Ako се нуждаем от помощ по проблемите на зависимостите, можете да се обадите на клуб „Независимост“ на тел. 02/983 24 54 по време на техните сбирки всеки четвъртик от 18 до 20 часа.

Потърсете също книгата „Наркотици и наркомания“ от Е. Н. Проценко, „Интиеграл“ - Г“, 2000 г.

пристрастяванията

в...
...

църквата

„Всеки е пристрастен към нещо - казва докторът на Здравния отдел към Североамериканската дивизия Девул Уилямс.

- Дори и да не е нещо по-голямо от работата или някое притеснение, всеки има някакъв вид зависимост.“

Да се върнат в предишните редици на адвентизма здравословният начин на живот и въздържанието беше целта на Конференцията по пристрастяванията, проведена през юли в университета „Андрюс“.

Днес в обществото са широко разпространени пристрастявания от всяка възможност. Само към алкохола в Америка са пристрастени 14 милиона души. Църквата обаче не бърза да признае и да говори отворено за пристрастяванията в собствените си редици. Хора на ръководни постове, които се борят със

през цялото време, за да имат добра самооценка или да се чувстват оценени от църквата. Това е огромен проблем.“

„Намерението ни е да помогнем на пасторите, учителите и други хора, създаващи защщено място за тях и църковните членове, където да могат да споделят поверителни неща и да знайт, че ще намерят помощ - обяснява Нелсън. - Отговори има и са на разположение ресурси за помощ.“

Зависим ли съм от друго, освен от Христос?
Зашо хората вършат неща, за които знаят, че са вредни? Когато видиш човек, който дишат с помощта на апарат, а е с цигара в уста, спри и помисли. Зашо продължава да върши това, което знае, че е при-

зи, че някой ви предложи къщата на мечтите ви и въсичко, което се изисква, е да не употребявате алкохол. Звучи просто, нали? Е, не е. Ако беше лесно, хората щяха да вършат правилното нещо всеки път.

Хората (милиони всеки ден) задоволяват различни свои пристрастявания, знаейки със сигурност - не с „може би“ - че ще се изправят пред огромни проблеми. Логично е, когато човек знае, че нещо му вреди, да не го прави. В победенето на пристрастяванията обаче няма нищо логично. То е отклонение от нормата.

Точно както причините за използването на наркотични вещества са различни, и последиците са различни. Например алкохолът е набсякъде, лесно достъпен. Но един развишават проблеми с него,

вика или умението. Някои обичат да закусват винаги с плодове с хляб, други с мляко. Едни обичат да свирят на пиано, други на китара. Обаче всичка една от тези дейности може да бъде прекратена или променена, без да се изпитват симптомите на абстиненцията. От друга страна, пинето на алкохол, пущенето, наркотичните зависимости или различни форми на съзависимости не могат да бъдат прекратени само с болеви акт. Зависимостите са принудителни и задължителни - те стават за нас тираничен закон.

Хората със зависимости често са интелигентни и творчески настроени. Пред себе си имат бъдеще, което въобще не добавя към проблема. Другите около тях виждат силните им страни и